

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 599

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 271 din 26 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996	2-4
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
593. — Hotărâre privind trecerea unor terenuri agricole din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului.....	4-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
712. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență.....	9-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 271

din 26 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Aurel Ionescu în Dosarul nr. 9.471/2004 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Aurel Ionescu, precum și partea Asociația de proprietari a blocului 104 din Bulevardul Națiunilor Unite nr. 8, București, prin reprezentant.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 775D/2004, nr. 776D/2004 și nr. 122D/2005, care au fost conexe la Dosarul nr. 774D/2004 la termenul de judecată din data de 10 mai 2005, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Aurel Ionescu, precum și partea Asociația de proprietari a blocului 104 din Bulevardul Națiunilor Unite nr. 8, București, prin reprezentant. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției Aurel Ionescu susține admiterea acesteia astfel cum a fost formulată prin notele scrise depuse la dosar.

Partea Asociația de proprietari a blocului 104 din Bulevardul Națiunilor Unite nr. 8, București, prin reprezentant, susține respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens practica în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece stabilirea, prin lege, a unor excepții de la regula timbrării acțiunilor în justiție nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, având în vedere situațiile diferite în care se află cei care se încadrează în ipoteza normei legale. Solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând practica în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 noiembrie 2004, din 29 octombrie 2004 și din 17 ianuarie 2005, pronunțate în dosarele nr. 9.471/2004, nr. 10.075/2002, nr. 9.468/2004 și nr. 10.070/2004, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, ale art. 31**

alin. 3 și ale art. 31 alin. 4 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996. Excepția a fost ridicată de Aurel Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat, ce prevede scutirea asociației de proprietari de la plata taxelor de timbru, în cadrul acțiunilor introduse de asociațiile de proprietari împotriva proprietarilor care nu plătesc cheltuielile comune, încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 din Constituție. De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin și dispozițiilor art. 44 și ale art. 136 alin. (6) din Constituție, precum și celor ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție, precum și ale art. 3 și ale art. 14 din Convenție, raportate la art. 20 din Constituție, și „restrâng proprietarului dreptul la apărare“.

Judecătoria Sectorului 5 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, în temeiul art. 139 alin. (1) din Constituție, legiuitorul poate stabili scutiri de taxe sau de impozite, în considerarea unor situații diferite, fără a aduce atingere principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor. De asemenea, se arată că „asociația de proprietari este reprezentanta tuturor proprietarilor, având în această calitate dreptul de a formula cereri de chemare în judecată pentru neplata cheltuielilor comune de întreținere, iar acest drept nu contravine dispozițiilor constituționale invocate (...)“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că obligația fiecărui proprietar de a achita cota ce îi revine din cheltuielile comune legate de administrarea, întreținerea și reparațiile clădirilor cu mai multe apartamente este o obligație civilă, izvorâtă din contractul de asociere al proprietarilor în cadrul asociației de proprietari, cât și din raporturile contractuale stabilite de asociație cu furnizorii de servicii. Se apreciază astfel, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale în materie, că textul de lege criticat nu încalcă art. 16 din Constituție, deoarece legiuitorul poate stabili reglementări juridice diferite, aplicabile unor situații diferite.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece principiul constituțional al egalității în drepturi nu privește egalitatea între cetățeni și persoanele juridice. Se mai arată că, în temeiul art. 139 alin. (1) din Constituție, legiuitorul are competența să stabilească scutiri de taxe și de impozite, având în vedere situații diferite, fără a aduce atingere principiului egalității în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că a fost sesizată de către Judecătoria Sectorului 5 București cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, prin Încheierea din 26 noiembrie 2004, a prevederilor art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, prin Încheierea din 29 octombrie 2004, și respectiv a prevederilor art. 31 alin. 4 din același act normativ, prin Încheierea din 17 ianuarie 2005.

Din examinarea motivării formulate de către autorul excepției, Curtea constată că, în realitate, acesta critică doar prevederile alin. 3 al art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, ce se referă la scutirea de taxa de timbru a acțiunii formulate în justiție de către asociația de proprietari, astfel încât, prin prezenta decizie, urmează să se pronunțe asupra acestui din urmă text de lege potrivit căruia: „*Acțiunea este scutită de taxă de timbru.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16, 20, 24, 44 și ale art. 136 alin. (6) din Constituție, al căror conținut este următorul:

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.*

(4) *În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.*”;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”;

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”;

— Art. 44: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietatea publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de orice altă natură discriminatorie a titularilor.*

(5) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(6) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(7) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*”;

— Art. 136 alin. (5): „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.*”

De asemenea, autorul excepției mai invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție, precum și ale art. 3 și ale art. 14 din Convenție, fără a arăta în ce constă această încălcare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 din Constituție, prin faptul că asociația de proprietari ce administrează clădirile cu mai multe apartamente proprietate privată sau mixtă, în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, este scutită de taxa de timbru, în cazul acționării în justiție a oricărui proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că ele nu sunt întemeiate. Potrivit jurisprudenței sale, de exemplu Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, „instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, fiind așadar la aprecierea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi.

De altfel, prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de neconstituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, iar prin Decizia nr. 163 din 4 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 18 iulie 2002, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată. Soluția pronunțată în decizia menționată, precum și considerentele pe care aceasta s-a bazat sunt valabile și în prezenta cauză.

Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 24 referitoare la dreptul de apărare, precum și a celor cuprinse în art. 136 alin. (5) din Constituție referitoare la

inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii organice, nu au relevanță în cauză.

Pentru aceleași considerente nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție, și nici ale art. 3 și art. 14 din aceeași Convenție, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Aurel Ionescu în dosarele nr. 9.471/2004, nr. 10.075/2002, nr. 9.468/2004 și nr. 10.070/2004 ale Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor terenuri agricole din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 118/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unor terenuri agricole, în suprafață totală de 2.398,70 ha, situate în județul Teleorman, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului.

Art. 2. — Suprafețele de teren agricol prevăzute la art. 1 vor fi puse la dispoziția comisiilor locale de stabilire

a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din județul Teleorman, urmând să fie atribuite persoanelor îndreptățite potrivit legii.

Art. 3. — Predarea-preluarea terenurilor agricole prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 23 iunie 2005.
Nr. 593.

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenurilor agricole care trec din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în proprietatea privată a statului
și în administrarea Agenției Domeniilor Statului

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Caracteristicile tehnice ale terenurilor				Societatea comercială din exploatarea căreia se transmite suprafața de teren agricol	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului
				Taria	Parcela	Suprafață	Categoria de folosință		
1.	Comuna Lisa, județul Teleorman	Statul Român, din administrarea Agenției Domeniilor Statului	Statul Român, în administrarea Agenției Domeniilor Statului, pentru Comisia locală a Comunei Lisa pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor	83	385/3	30,30	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	145534/partial
				85	397/1	34,50	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				87	401/18	4,58	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				87	401/7	45,68	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				88	410/1	55,01	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				88	410/4	26,77	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				88	407/5	17,60	arabil	S.C. Agrozootehnica S.A. Piatra	
				69	634/1	28,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
				69	434/2	53,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
				69	636	54,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
				69	642	48,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
				70	644	39,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
				70	645/1	46,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian	
70	645/2	54,00	arabil	S.C. Agromixt S.A. Traian					
Total								536,44	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

2.	Comuna Seaca, județul Teleorman	Statul Român, din administrarea Agenției Domeniilor Statului	Statul Român, în administrarea Agenției Domeniilor Statului, pentru Comisia locală a Comunei Seaca pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor	74	647	89,64	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	145534/partial
				80	675	47,57	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				22	76	14,00	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				75	655	6,70	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				75	657	17,52	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				75	661	30,79	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				75	662	14,18	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				65	611	22,00	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				67	617	68,63	pășune	S.C Agromixt S.A. Traian	
				81	682	635,71	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	
				67	6291	9,41	pășune	S.C Agromixt S.A. Traian	
				73	645	107,07	arabil	S.C Orizicola S.A. Vânători	
				Total					

3. Comuna Pietroșani, Județul Teleorman	Statul Român, din administrarea Agenției Domeniilor Statului	Statul Român, în administrarea Agenției Domeniilor Statului, pentru Comisia locală a Comunei Pietroșani pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor	78/6	380/6	30,26	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	145537/parțial
			78/7	380/7	15,92	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/8	380/8	11,66	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/9	380/9	6,34	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/10	380/10	45,15	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/11	380/11	71,40	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/12	380/12	78,00	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/13	380/13	76,56	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/14	380/14	135,70	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/14	380/14/1	22,48	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			85	386	36,93	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/15	380/15	58,50	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/16	380/16	59,47	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78/17	380/17	34,41	arabil	S.C. Agropod S.A. Năsturelu	
			78	340/1	36,20	arabil	S.C. Horticola S.A. Pietroșani	
78/2	340/2	59,85	arabil	S.C. Horticola S.A. Pietroșani				
78/3	340/3	1,21	arabil	S.C. Horticola S.A. Pietroșani				
Total							780,04	

4.	Comuna Traian, județul Teleorman	Statul Român, din administrarea Agenției Domeniilor Statului	Statul Român, în administrarea Agenției Domeniilor Statului, pentru Comisia locală a Comunei Traian pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor	53	270	19,00	arabil	S.C Agromixt S.A. Traian	145538/parțial
Total									
TOTAL GENERAL									
2398,70									

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență

Având în vedere prevederile art. 37 alin. (1) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Dispozițiile generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin inspectoratele județene/al municipiului București pentru situații de urgență, va urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență atrage răspunderea conform legii.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului de interne nr. 1.080/2000 pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor — D.G.P.S.I.—002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 14 aprilie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare.

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

București, 23 iunie 2005.
Nr. 712.

ANEXĂ

DISPOZIȚII GENERALE privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență

CAPITOLUL I

Scopul și domeniile de aplicare

Art. 1. — Prezentele dispoziții generale stabilesc principiile, modalitățile, cerințele și condițiile necesare în vederea organizării și desfășurării activității de instruire în domeniul situațiilor de urgență a persoanelor angajate în muncă.

Art. 2. — Instruirea persoanelor angajate în muncă în domeniul situațiilor de urgență constituie parte componentă a activității de pregătire desfășurate de persoanele fizice și juridice în domeniul managementului situațiilor de urgență, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 3. — Conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii operatorilor economici sunt obligați, potrivit art. 28 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, să organizeze și să execute instruirea în domeniul situațiilor de urgență pe baza prezentelor dispoziții generale și a reglementărilor specifice.

Art. 4. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență este componentă a pregătirii profesionale și are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor necesare în vederea prevenirii și reducerii efectelor negative ale situațiilor de urgență sau ale dezastrelor la locul de muncă și în incinta instituțiilor și operatorilor economici.

Art. 5. — Termenii specifici utilizați în cuprinsul prezentelor dispoziții generale au înțelesul celor utilizați în legislația specifică privind managementul situațiilor de urgență și protecția civilă.

CAPITOLUL II

Cerințe specifice și categorii de instructaje

Art. 6. — (1) Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se realizează prin instructaje și prin participarea la cursuri, aplicații, exerciții practice și antrenamente, în funcție de tipurile de risc specifice.

(2) Periodicitatea aplicațiilor, exercițiilor și a antrenamentelor este stabilită de Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea pregătirii în domeniul situațiilor de urgență, aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 7. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență este obligatorie și trebuie să aibă un caracter permanent și susținut în timpul desfășurării procesului de producție și la locul de muncă.

Art. 8. — (1) Conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii agenților economici au obligația să asigure instruirea întregului personal angajat în muncă, în raport cu nivelul de pregătire al salariaților și în funcție de specificul activității desfășurate de fiecare unitate.

(2) Operatorii economici care desfășoară activități ce prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase se supun și prevederilor legislației specifice.

Art. 9. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se face la angajare și periodic și se realizează prin următoarele categorii de instructaje:

- a) instructajul introductiv general;
- b) instructajul specific locului de muncă;
- c) instructajul periodic;
- d) instructajul pe schimb, acolo unde situația o impune;
- e) instructajul special pentru lucrări periculoase;
- f) instructajul la recalificarea profesională;
- g) instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției.

SECȚIUNEA 1

Instructajul introductiv general

Art. 10. — Instructajul introductiv general vizează dobândirea de cunoștințe cu privire la:

- a) sistemul de acte normative care reglementează managementul situațiilor de urgență și actele normative specifice profilului operatorului economic sau instituției;
- b) managementul situațiilor de urgență la nivelul operatorului economic sau al instituției;
- c) mijloacele tehnice existente și planificarea resurselor pentru realizarea măsurilor de protecție civilă și de apărare împotriva incendiilor;
- e) modul de acțiune în cazul producerii unei situații de urgență ca urmare a manifestării unui tip de risc existent;
- f) acțiunile ce trebuie întreprinse pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 11. — La instructajul introductiv general participă următoarele categorii de persoane:

- a) nou-angajații în muncă, indiferent de durata sau de forma contractului de muncă;
- b) salariații transferați de la o unitate la alta sau detașați în unitatea respectivă;
- c) lucrătorii sezonieri, temporari sau zilieri;
- d) studenții și elevii din școli și licee aflați în practică de specialitate.

Art. 12. — Instructajul introductiv general se desfășoară cu grupe compuse din cel mult 20 de persoane.

Art. 13. — Durata instructajului introductiv general se stabilește prin reglementări interne, în funcție de specificul activității desfășurate, complexitatea procesului tehnologic, nivelul de risc rezultat din clasificarea unităților din punct de vedere al protecției civile, precum și de nivelul de pregătire al participanților, dar nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 14. — Pentru fiecare categorie de personal participant se stabilește un nivel minim de cunoștințe necesare, iar la terminarea instructajului introductiv general persoanele instruite vor fi verificate pe bază de teste asupra cunoștințelor acumulate.

Art. 15. — Persoanele care nu și-au însușit nivelul minim de cunoștințe stabilit pentru instructajul introductiv general nu vor fi admise la locurile de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Instructajul specific locului de muncă

Art. 16. — Instructajul specific locului de muncă se execută individual, după instructajul introductiv general, de către șeful locului de muncă respectiv.

Art. 17. — La efectuarea instructajului specific locului de muncă se urmărește să se asigure participanților cunoștințe referitoare la:

- a) caracteristicile fizico-chimice ale substanțelor, materialelor și produselor utilizate la locul de muncă;
- b) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale de incendiu și/sau explozie specifice locului de muncă;
- c) descrierea, funcționarea, monitorizarea și modul de intervenție la instalațiile și sistemele de siguranță ale mașinilor și utilajelor de la locurile de muncă, inclusiv cele de prevenire a avariilor tehnologice;
- d) descrierea, funcționarea, amplasarea și modul de acționare a instalațiilor, utilajelor, aparatelor, dispozitivelor și mijloacelor de protecție împotriva incendiilor;
- e) concepția de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență și conținutul documentelor operative de răspuns;
- f) sarcini specifice pentru prevenirea situațiilor de urgență și realizarea măsurilor de protecție civilă.

Art. 18. — Durata instructajului specific locului de muncă este stabilită în funcție de complexitatea activității desfășurate (construcții, instalații și utilaje tehnologice) și nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 19. — Problemele cu caracter teoretic prezentate pe timpul instructajului specific locului de muncă sunt urmate în mod obligatoriu de demonstrații practice.

Art. 20. — Admiterea definitivă la lucru a persoanelor instruite se face numai după verificarea acestora pe bază de teste cu privire la nivelul de însușire a cunoștințelor necesare.

SECȚIUNEA a 3-a
Instructajul periodic

Art. 21. — Instructajul periodic se execută cu toate categoriile de salariați pe o durată de cel puțin două ore și are ca scop îmbunătățirea, completarea și detalierea cunoștințelor dobândite prin instructajul introductiv general și prin instructajul specific locului de muncă.

Art. 22. — Instructajul periodic se execută pe baza tematicii anuale și a graficului de instruire, aprobate de conducătorii instituțiilor, manageri sau patroni.

Art. 23. — Tematica orientativă anuală de instruire, adaptată fiecărei categorii de salariați, se structurează de regulă astfel:

a) actele normative care reglementează managementul situațiilor de urgență;

b) obligațiile generale și specifice care revin fiecărei categorii de salariați pentru realizarea managementului situațiilor de urgență în cadrul unității;

c) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale (riscurile) de incendiu și/sau explozie specifice; normele, regulile și măsurile de prevenire a acestora;

d) descrierea, funcționarea, întreținerea și modul de utilizare a instalațiilor și sistemelor de protecție destinate prevenirii avariilor tehnologice și incendiilor;

e) modul de acțiune a salariaților în cadrul serviciilor de urgență și în sprijinul acestora pentru realizarea intervenției operative și pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 24. — Tematica orientativă se adaptează și se completează pe parcurs de către cei care execută instruirea cu concluziile și învățămintele rezultate din:

a) controalele efectuate privind respectarea prevederilor legale și îndeplinirea sarcinilor stabilite;

b) natura, frecvența și amploarea situațiilor de urgență produse pe raza unității sau în sectoare de activitate similare.

Art. 25. — În graficul anual de instruire se menționează periodicitatea instructajelor și se precizează zilele în care acestea se execută eșalonat, pe locuri de muncă și categorii de salariați.

Art. 26. — Intervalul de timp între două instructaje periodice se stabilește de conducerea agentului economic sau a instituției publice în funcție de specificul condițiilor de muncă din unitatea respectivă, cu respectarea următoarelor termene:

— cel mult o lună (30 de zile), pentru personalul cu funcții de execuție sau operative, care sprijină serviciile de urgență (structurile de răspuns) în cazul producerii situațiilor de urgență;

— 1—3 luni, pentru personalul care lucrează nemijlocit cu aparate, mașini, utilaje și instalații tehnologice (tehnicieni, maiștri, subingineri, ingineri), precum și pentru analiști, cercetători și personalul din laboratoare;

— 3—6 luni, pentru personalul auxiliar din secțiile și sectoarele de producție, control tehnic, cercetare,

proiectare, de întreținere și reparații, investiții, transporturi, precum și pentru cel care lucrează în instituții publice;

— 1—6 luni, pentru personalul auxiliar care are atribuții de organizare, conducere și control (șefi de secții, ateliere, instalații, depozite etc.), pentru cel din conducerea agentului economic sau a instituției, precum și pentru cel din structura autorităților publice locale, a administrației publice centrale și a instituțiilor statului.

Art. 27. — Instructajul periodic se face obligatoriu în următoarele cazuri:

a) când un salariat a lipsit mai mult de 30 de zile calendaristice de la locul de muncă;

b) când s-au adus modificări procesului tehnologic sau au fost introduse noi tehnologii;

c) la reluarea activității după producerea unei situații de urgență;

d) când au apărut modificări ale legislației specifice în domeniul situațiilor de urgență sau modificări ale normelor și instrucțiunilor de protecție a muncii.

Art. 28. — Pe timpul desfășurării instructajului periodic se pune accent pe demonstrațiile practice, salariații fiind angrenați în executarea unor operațiuni specifice.

Art. 29. — Verificarea persoanelor instruite privind cunoștințele însușite și deprinderile formate în timpul instructajului periodic se face prin sondaj, insistându-se de fiecare dată pentru clarificarea problemelor și eliminarea deficiențelor constatate.

Art. 30. — Anual se efectuează o verificare de fond pe bază de teste tip chestionar asupra nivelului de însușire și cunoaștere a problematicii care a făcut obiectul instructajului periodic, rezultatele consemnându-se în fișa individuală de instructaj.

Art. 31. — (1) Instructajul periodic se face de către persoanele desemnate de conducătorii instituțiilor, managerii operatorilor economici sau patroni, astfel:

a) pentru personalul de execuție, de către conducătorul locului de muncă respectiv;

b) pentru personalul încadrat pe funcții tehnice și administrative din sectoarele de producție și din compartimentele de cercetare, proiectare, întreținere, reparații, controlul calității, aprovizionare tehnico-materială și desfacere, de către șefii compartimentelor respective;

c) pentru șefii de secții, sectoare, compartimente funcționale și șefii de departamente, de către conducătorul tehnic.

(2) Pentru agenții economici sau instituțiile care au cel mult 9 salariați efectuarea instructajului periodic este sarcina exclusivă a patronului sau a conducătorului instituției.

SECȚIUNEA a 4-a
Instructajul pe schimb

Art. 32. — (1) Instructajul pe schimb se execută la intrarea în schimbul de lucru, cu salariații care desfășoară activități în locuri de muncă cu risc major din punctul de

vedere al existenței factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență.

(2) Durata acestui instructaj nu va depăși 10—15 minute.

Art. 33. — Instructajul pe schimb se efectuează de regulă pentru atenționarea salariaților din tura de serviciu asupra principalelor reguli și măsuri de prevenire a situațiilor de urgență, pe baza identificării tipurilor de risc existente și ținând cont de constatările anterioare, precum și de operațiunile sau lucrările care se execută pe timpul schimbului respectiv.

Art. 34. — Instructajul pe schimb se efectuează de conducătorul locului de muncă, execuția consemnându-se sub semnătură în registrul de predare-primire a schimbului de lucru.

SECȚIUNEA a 5-a

Instructajul special pentru lucrări periculoase

Art. 35. — Instructajul special pentru lucrări periculoase se execută înainte de începerea unor lucrări care implică existența unor factori de risc care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc.

Art. 36. — Lucrările care fac obiectul unui astfel de instructaj se referă în principal la:

a) executarea unor operațiuni de comandă a unor instalații sau utilaje tehnologice de importanță ori intervenția asupra acestora, a căror operare greșită poate determina sau favoriza producerea unor incendii de amploare, explozii, calamități naturale, eșecul unor servicii de utilitate publică sau a altor tipuri de risc;

b) lucrări de reparații sau de întreținere, distrugerea unor deșeuri sau reziduuri periculoase pentru viața oamenilor sau pentru mediu;

c) prelevarea de probe din recipiente sau instalații care conțin substanțe periculoase.

Art. 37. — (1) Instructajul special pentru lucrări periculoase se efectuează astfel:

a) privind tehnologia de execuție, de către conducătorul formației de lucru;

b) privind condițiile tehnologice, de către conducătorul locului de muncă.

(2) Persoanelor care urmează să execute lucrările prevăzute la art. 36 li se eliberează autorizație de lucru, al cărei conținut este prevăzut în normele specifice emise de autoritățile administrației publice centrale de specialitate.

(3) Efectuarea instructajului special pentru lucrări periculoase se consemnează, după caz, în autorizația de execuție a lucrării, registrul de tură sau în fișele individuale.

SECȚIUNEA a 6-a

Instructajul la recalificarea profesională

Art. 38. — Instructajul la recalificarea profesională se desfășoară cu toate categoriile de salariați care au parcurs un astfel de curs de formare profesională, definit conform legislației specifice.

Art. 39. — La stabilirea problematicei pentru instructajul de recalificare profesională, a persoanelor care îl efectuează, a duratei necesare și a modului de verificare a însușirii cunoștințelor se vor avea în vedere următoarele:

a) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în același loc de muncă în care au lucrat și înainte de conversia profesională, șeful locului de muncă va prelucra cu acestea numai unele aspecte din cadrul problematicei pentru instructajul specific locului de muncă pe care le apreciază că sunt necesare ca urmare a noilor sarcini de muncă pe care le au de îndeplinit;

b) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în alt loc de muncă din cadrul aceluiași agent economic sau al aceleiași instituții în care au fost angajate și înainte de recalificarea profesională, inclusiv pentru cele recrutate din rândul șomerilor după formarea profesională, se vor respecta prevederile art. 16 și următoarele din prezentele dispoziții generale;

c) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în cadrul altui operator economic sau al altei instituții, acestea se consideră nou-angajate și vor parcurge categoriile de instructaje prevăzute de prezentele dispoziții generale.

SECȚIUNEA a 7-a

Instructajul pentru personalul din afara agentului economic sau a instituției

Art. 40. — Instructajul pentru personalul din afara agentului economic sau a instituției se desfășoară cu persoanele care execută temporar activități în locurile din incinta agentului economic sau a instituției respective unde sunt prezenți factori de risc potențial generatori de situații de urgență, după cum urmează:

a) personalul societăților comerciale de construcții-montaj și instalații;

b) personalul societăților comerciale de reparații, revizii, întreținere și de service;

c) personalul care efectuează transport de materiale periculoase;

d) personalul de pază aparținând altor societăți comerciale sau firme specializate;

e) vizitatori în grup de minimum 5 persoane.

Art. 41. — Locurile din incinta agentului economic sau a instituției pentru care se execută instructajul pentru personalul prevăzut la art. 40 se stabilesc prin act de autoritate al conducătorului instituției publice, al managerului sau al patronului.

Art. 42. — Instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției se efectuează, după caz, de personalul de specialitate în domeniul protecției civile, de cadrul tehnic cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor, de șeful serviciului de urgență sau de șeful locului de muncă în care este prevăzut un asemenea instructaj.

Art. 43. — Problematika instructajului constă în:

a) prezentarea procedurilor specifice instructajului introductiv general pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. a) și b);

b) prezentarea procedurilor din cadrul instructajului specific locului de muncă pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. c) și d);

c) prezentarea unei proceduri special întocmite pentru persoanele prevăzute la art. 40 lit. e), prin care acestea sunt instruite sumar (în maximum 15 minute) asupra principalelor reguli de prevenire pe care trebuie să le respecte și sunt atenționate asupra pericolelor existente în anumite locuri de pe traseul parcurs în incinta operatorului economic sau a instituției.

Art. 44. — Consemnarea efectuării instructajului pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției se face într-un proces-verbal întocmit în acest scop, care conține problematica prezentată și tabelele cu numele, prenumele și semnătura persoanelor instruite.

CAPITOLUL III

Înregistrarea și confirmarea instructajului

Art. 45. — Instruirea în domeniul situațiilor de urgență se certifică prin înscrisuri realizate, după caz, în fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență, în registrul de predare-primire a schimbului sau în procesele-verbale de instruire.

Art. 46. — Fișele individuale de instructaj se întocmesc pentru toate persoanele angajate, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele dispoziții generale.

Art. 47. — După efectuarea instructajelor este obligatorie completarea fișelor individuale de instructaj, înscrisul efectuându-se cu pastă sau cu cerneală.

Art. 48. — După completare, fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență se semnează de persoana instruită și de către persoanele care au efectuat și au verificat instructajul.

Art. 49. — Prin semnătură persoana instruită demonstrează participarea la instructaj, iar persoana care a verificat instructajul confirmă, pe baza examinării persoanei instruite, că aceasta și-a însușit cunoștințele.

Art. 50. — Conducătorii locurilor de muncă răspund de păstrarea fișelor individuale de instructaj în domeniul situațiilor de urgență pentru personalul din subordine.

CAPITOLUL IV

Organizarea activității de instruire

Art. 51. — Organizarea activității de instruire a personalului angajat în muncă se va face avându-se în vedere următoarele:

a) responsabilitatea conducătorului instituției, managerului sau patronului privind informarea și instruirea salariaților cu privire la actele normative, normele, regulile și măsurile specifice instituției sau operatorului economic respectiv, care reglementează managementul situațiilor de

urgență, precum și asupra sarcinilor ce le sunt stabilite potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 481/2004;

b) respectarea principiului responsabilității conducătorului instituției, managerului sau patronului privind verificarea însușirii de către salariați a obligațiilor ce le revin în cazul producerii situațiilor de urgență;

c) asigurarea măsurilor tehnice și organizatorice necesare pentru instruirea eficientă a salariaților în domeniul situațiilor de urgență.

Art. 52. — Sistemul de măsuri tehnice și organizatorice vizează în principal:

a) desemnarea personalului care execută instructajele și verifică însușirea cunoștințelor;

b) stabilirea categoriilor de instructaje și de salariați, a duratei instructajelor în funcție de specificul activității operatorului economic sau a instituției și de periodicitatea instructajelor;

c) întocmirea sau procurarea documentelor și materialelor pentru planificarea, organizarea, desfășurarea și verificarea instructajelor;

d) asigurarea resurselor materiale și documentare necesare pentru realizarea activității.

Art. 53. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se realizează de către persoane care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt bine pregătite profesional;

b) cunosc problematica specifică domeniului managementului situațiilor de urgență;

c) posedă calități psihopedagogice și atestatele prevăzute de lege.

Art. 54. — (1) Pot fi desemnate să execute instructaje în domeniul situațiilor de urgență următoarele categorii de personal:

a) persoanele cu atribuții de conducere în cadrul unității, al departamentului, compartimentului sau al sectorului de activitate ori șefii locurilor de muncă în care este prevăzut un asemenea instructaj;

b) personalul de specialitate în domeniul protecției civile (inspectorii de protecție civilă);

c) șefii serviciilor de urgență;

d) cadrele tehnice cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor sau persoanele atestate ca specialiști, verficatori și experți în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) efectuează și verificările privind însușirea cunoștințelor de către persoanele instruite.

Art. 55. — (1) În activitatea de instruire în domeniul situațiilor de urgență se pot utiliza următoarele mijloace:

a) vizuale: afișe, broșuri, pliante, fotomontaje, panouri, inscripții și indicatoare de securitate, grafice, machete, fotografii etc.;

b) audiovizuale: filme de scurt metraj, înregistrări video, proiecții comentate de diafilme sau la epidiascop și altele;

c) auditive: instructaje, conferințe, expuneri, consultații, dezbateri, concursuri, casete audio etc.;

d) practic-aplicative: exerciții, aplicații, demonstrații și antrenamente executate la locul de muncă sau în poligoane amenajate.

(2) La alegerea mijloacelor se va avea în vedere asigurarea caracterului intensiv al activității de instruire.

Art. 56. — Instrucțiile în domeniul situațiilor de urgență se fac pe baza unor materiale scrise (proceduri) întocmite de persoanele desemnate și aprobate de conducătorul instituției, de manager sau de patron.

Art. 57. — Baza materială și documentară necesară în vederea desfășurării și verificării instrucțiilor cuprinde:

- a) legislația specifică în vigoare;
- b) manuale și cursuri de specialitate;
- c) standarde;
- d) cărți, broșuri, cataloage, pliante, reviste;
- e) filme, diapozitive;
- f) afișe, panouri grafice, fotomontaje;
- g) machete, mostre de diapozitive și instalații;
- h) teste de verificare.

CAPITOLUL V

Cerințe privind materialele necesare pentru instruirea în domeniul situațiilor de urgență

Art. 58. — La realizarea materialelor de instruire în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor se va ține seama în principal de următoarele cerințe:

I. Cerințe generale:

a) conținutul materialelor va fi în concordanță cu bazele teoretice ale activității de management al situațiilor de urgență, precum și cu legislația specifică în vigoare;

b) realizarea materialelor se va baza pe principiile pedagogiei moderne;

c) conținutul și realizarea materialelor vor fi adecvate nivelului de pregătire a subiecților cărora li se adresează.

II. Cerințe specifice pentru cursuri și manuale:

a) să fie elaborate în baza unei documentații bibliografice actualizate;

b) să folosească terminologia specifică domeniului situațiilor de urgență;

c) redactarea să fie clară, concisă, fără formulări șablon;

d) cunoștințele să fie expuse în mod sistematic, într-o ordine logică;

e) gradul de abstractizare să fie în concordanță cu nivelul de pregătire a persoanelor cărora li se adresează;

f) structura materialelor să asigure o alternativă și un raport optim între cunoștințele teoretice și practice corespunzătoare nivelului de pregătire a personalului căruia îi sunt adresate;

g) să cuprindă ilustrații și desene, ideograme și tabele.

III. Cerințe specifice pentru afișe:

a) grafica să fie simplă, accentuându-se elementele principale ale temei și suprimându-se detaliile nesemnificative;

b) textul să fie concis și vizibil de la 4—5 m distanță.

IV. Cerințe specifice pentru filme:

a) scenariul să asigure perceperea corectă și clară a mesajului;

b) imaginea și sonorul să fie clare și sugestive;

c) formele de prezentare să reprezinte filmări reale și animație;

d) durata proiecției să fie de 10—20 de minute.

V. Cerințe specifice pentru teste de verificare:

a) să cuprindă un număr suficient de întrebări-problemă din materialul de instruire utilizat;

b) întrebările să fie formulate într-o formă clară și concisă, astfel încât să permită un răspuns scurt care să necesite cât mai puțin timp pentru scris;

c) să fie însoțite de sistemul de cotare, grile de verificare și instrucțiuni de completare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 59. — Prevederile prezentelor dispoziții generale nu se aplică salariaților care au calitatea de membru al serviciilor de urgență.

Art. 60. — Implementarea sistemului de instruire a persoanelor angajate în muncă, prevăzut de prezentele dispoziții generale, se va realiza în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acestora.

Art. 61. — (1) În situația imobilelor (clădirilor) sau amenajărilor folosite simultan de mai mulți utilizatori, proprietarul clădirii va pune la dispoziție acestora procedurile specifice instructajului introductiv general, efectuarea celorlalte categorii de instrucție rămânând în răspunderea utilizatorului.

(2) Intervalele de timp la care se execută instructajul periodic sunt stabilite de către proprietarul imobilelor (clădirii) sau al amenajării prin contractul, convenția, înțelegerea de închiriere sau prin locația de gestiune etc.

(3) Utilizatorul trebuie să facă dovada însușirii de către toți salariații proprii a cunoștințelor și problematicei care au făcut obiectul instruirilor.

Art. 62. — În clădirile publice în care se organizează activități la care participă simultan mai mult de 50 de persoane, prin grija proprietarului sau a administratorului clădirii respective, înainte de începerea activității se va prezenta o procedură sintetică privind regulile generale de prevenire a situațiilor de urgență și modul de comportare și acțiune în cazul producerii acestora.

Art. 63. — Conducătorii instituțiilor, managerii, patronii, utilizatorii, proprietarii, administratorii sau alte persoane cu funcții similare vor asigura păstrarea tuturor documentelor care să certifice organizarea și desfășurarea instruirii în domeniul situațiilor de urgență în conformitate cu prevederile prezentelor dispoziții generale.

Art. 64. — Pentru instruirea personalului în domeniul situațiilor de urgență managerii, patronii sau alte persoane cu funcții similare pot încheia contracte ori convenții cu persoane fizice sau juridice care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 53.

Art. 65. — Persoanele fizice sau juridice care realizează în scopul comercializării materiale pentru instruire în domeniul situațiilor de urgență trebuie să obțină avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

ANEXĂla dispozițiile generale

Copertă față

Unitatea .....

**FIȘĂ INDIVIDUALĂ
de instructaj în domeniul situațiilor de urgență**

(model)

Numele și prenumele .....

Marca .....

Domiciliul .....

.....

Copertă verso

ATENȚIE!

Nici o persoană nu va fi admisă la lucru fără efectuarea instructajului introductiv general și a instructajului la locul de muncă.

Pagina 1

Date personale

Data și locul nașterii .....

Studii .....

Calificarea (specialitatea, meseria) .....

Locul de muncă .....

Funcția .....

Instructaj la angajare

1. Instructajul introductiv general

Instructajul a fost efectuat la data de ....., timp de ..... ore de
cătore ....., având funcția de .....

Conținutul instructajului .....

Semnătura salariatului (persoanei care a verificat însușirea cunoștințelor) .....

Semnătura persoanei instruite .....

2. Instructajul la locul de muncă

Instructajul a fost efectuat la data de ..... pentru locul de muncă .....,
specialitatea (meseria) ....., timp de ..... ore de către ....., având
funcția de .....

Conținutul instructajului .....

Semnătura salariatului (persoanei care a verificat însușirea cunoștințelor) .....

Semnătura persoanei instruite .....

3. Admis la lucru

Data .....

Numele și prenumele .....

Funcția (șef secție, atelier, șantier etc.) .....

.....

Pagina 2 și următoarele

Instrucțaj periodic

Nr. crt.	Specialitatea	Materialul predat	Durata (ore)	Semnătura persoanei instruite	Semnătura celui care a instruit

---

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

